

DUCHOVNÉ OZVĚNY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník VI.

November 2003

číslo 11

Kamaráti?

Chlapec, ktorý v škole stále vyrušoval, mal pred tabuľou povedať, čo tým vlastne chce. Povedal: „Chcem, aby ste boli moji kamaráti!“ Aj keď vyrušovanie nie je najlepším prejavom snahy po kamarátstve, ba môže to byť kontraproduktívne, predsa sa snaží o niečo cenné.

Čo myslel Ježiš pod termínom Božie kráľovstvo? Aby tu mohol človek byť doma, svet porozumenia, pokoja, jasnosti vzťahov... teda vlastne aj kamarátstvo a všetky naše najhlbšie túžby po svete bez násilia, po svete porozumenia... Existujú dnes ešte cesty k tomu? Čo je kontraproduktívne a čo produktívne?

Prví kresťania čakali Božie kráľovstvo veľmi intenzívne. Nebáli sa ani rozsudkov smrti, pretože verili, že onedlho príde znova Kristus a urobí súd nad svetom, zmätie všetko zlo. Už po niekoľkých desaťročiach sa otvára otázka kde je, prečo meška. A tak sa celé očakávanie posunulo. V stredoveku už nečakali rýli súd nad svetom, ale odmenu v živote po smrti. Tiež sa táto myšlienka nedá odbiť ako niečo málo dôležité. Dala silu mnohým ľuďom prestať utrpenie, prejsť aj cez pocity vyčerpanosti. Dala silu tvoriť aj napriek tomu, že nevideli výsledky. V novoveku, asi pred dvesto rokmi, sa to opäť zmenilo a posunulo. Tieto náboženské pojmy dostali civilnú podobu. Viera v príchod Božieho kráľovstva sa zmenila v dôveru v pokrok spoločnosti. Zmenili sa aj iné veci: askéza v sporivosť a usilovnosť, meditácia vo vychutnanie prírody a kultúry, láska k blížnemu v sociálnu starostlivosť a láska k nepriateľom k zdvorilú toleranciu. A týmto žijeme, zdá sa, dodnes.

Nie je to ďaleko od Evanjelia. Aj tam sa píše, že ako môžeš milovať Boha, ktorého nevidíš, keď nenávidíš človeka, ktorého vidíš! Nakoniec, aj túto novovekú túžbu vytvorili ľudia, ktorí boli veriaci, len už nevládali pozeráť na náboženské vojny a na zložité hľadanie pravdy.

Asi je potrebné vyvarovať sa extrémov: čakať blízky súd Boha je extrém, rovnako ako si myslieť, že je možné vytvoriť Božie kráľovstvo čisto na Zemi a vlastnými silami.

Prajem chlapcovi spomenutému v úvode, aby boli všetci jeho priatelia, aby si ho vážili a mali radi. Tým mu prajem Božie

kráľovstvo. A prajem ho i Vám i sebe. Len tie cesty si človek vyberá sám. Prajem jemu i nám, aby sme vedeli a učili sa milovať človeka (aj keď je to neraz veľmi ťažké) vedľa nás. Ani sám pokrok, ani samotné vedomie odmeny po smrti nie sú dostatočné. Je to medzi tým. Ale aj stratiť tieto ideály by znamenalo, že sa stráca niečo dôležité v človeku.

Peter Cibira

Kto má komu d'akovat'...

Niekoľkokrát som sa zúčastnil brigád poriadaných Farským úradom v Suhej nad Parnou. Medzi moje prvé práce patrilo betónovanie odkvapových chodníkov okolo kostola, terénne úpravy, príprava pôdy a výsev tráv, ostatné parkové úpravy, vrátane výsadby okrasných kríkov a stromov. Pomerne veľká akcia bola spojená s ošetrovaním krovu a jeho impregnácie na kostole a mnohé ďalšie. Medzi posledné a možno najväčšie práce možno zaradiť rekonštrukciu strechy na fare s kompletnou výmenou strešnej krytiny. Na týchto prácach sa nás schádzalo veľa. Od chlapcov - miništrantov, cez mladých ľudí, až po dôchodcov. V niektoré dni sa do prác zapojilo viac ako 30-35 ľudí. My, brigádnici, sme to mali pomerne jednoduché. Každý sa chopil nejakej práce, vedeli sme sa zdeliť. Ale bolo to pre všetkých jednoduché? Aby práce mali dobrý priebeh, bolo ich treba vždy vopred pripraviť. Myslím si, že práve ich zabezpečenie bolo najťažšie.

(pokračovanie na 2. strane)

Apoštolát modlitby na mesiac november:

- **Všeobecný:** Za západní kresťania čoraz lepšie spoznávali a oceňovali duchovnosť a liturgické tradície východných cirkví.
- **Misijný:** Aby sa Cirkev v Amerike sláviaca Druhý americký misijný kongres v Guatemale nadchla za ešte veľkodušnejšiu evanjelizačnú činnosť i za hranicami svojich krajín.
- **Úmysel KBS:** Aby sme pomáhali dušiam v očiste ako svojim bratom a sestram v Kristovi modlitbou a inými skutkami milosrdenstva.

Kto má komu ďakovať...

(dokončenie z 1. strany)

Zabezpečiť bolo treba materiál, náradie, mechanizmy a najmä finančné prostriedky. V neposlednom rade boli brigády vždy zabezpečené kvalitným občerstvením a stravou. O to všetko sa postaral náš dôstojný pán farár so svojimi rodičmi. Na ich pleciach spočívala najväčšia ťarcha. A nešlo o málo akcií! Veď tie práce s malými prestávkami trvajú viac ako tri roky. Pán Cibira starší musel byť neustále v pohybe, aby všetko dobre išlo. Ťažké to mala aj pani Cibirová so zabezpečením stravy. Jednoduché to nebolo, veď ešte ráno nevedela, či sa na brigáde zide 15 alebo 35 ľudí. Napriek tomu treba povedať, že zabezpečenie z jej strany bolo perfektné!

Posledná rozlúčka

Dňa 22. augusta 2003 sme sa rozlúčili v Bratislavskom krematóriu s autorkou literárnych diel a prozaičkou Máriou Teréziou Hečkovou, rod. Jančovou, manželkou spisovateľa Františka Hečku, rodáka zo Suhej nad Parnou, ktorý zomrel v r. 1960.

M.T. Hečková prežila svojho manžela Františka o 43 rokov. Dožila sa neplných 95 rokov.

Autorka viacerých rozprávok, hlavne „Rozprávok starej matere“ (1953) sa narodila 25.12.1908 v Oravskom Podzámku. Posledné roky prežila v Penzióne v Bratislave-Petržalke.

Pohrebné obrady za zosnulú vykonal vdp. farár z Petržalky, ktorý v príhovore hovoril, že keď ako študenti chodili do Penziónu v Petržalke na návštevy dôchodcov (Vianoce, Mesiac úcty k starším, Deň matiek) p. Hečková-Jančová sa vždy k skupinke študentov pridala a s nimi si zaspievala i zarecitovala. Bola obľúbená medzi dôchodcami, vedela im pomôcť i pobaviť ich.

Pracovník Mestského úradu Petržalka v rozlúčke so zosnulou povedal, že sa narodila na Orave, bola dcérou učiteľov a keď boli na dôchodku, žili v spoločnej domácnosti s Hečkovými. P. Jančová učila v Radošinej a vo Veľkých Levároch, kde pochovala svojich rodičov. So zosnulou sa prišiel rozlúčiť predseda spisovateľov SR i pani

Za každú odvedenú prácu sa vždy pekne každému poďakoval vdp. farár, či už po svätej omši, ale aj vo farskom mesačníku Duchovné ozveny.

Ale kto má komu ďakovať?!

V prvom rade my Pánu Bohu za to, že Cibirovci prišli do Suhej! Veď za ich krátke pôsobenie v našej obci sa urobilo veľmi veľa prác, či už na kostole, fare a v okolí. Tieto práce sa urobili pre nás všetkých, pre našu obec, pre celú farnosť.

Za to všetko musíme my srdečne poďakovať nášmu dôstojnému pánovi farárovi Petrovi Cibirovi a jeho rodičom.

Vďaka Vám.

H.M.

Katarína Kolníková, herečka Radošinského naivného divadla, ktorá spomenula, že pani učiteľka Jančová ju učila v Radošinej v rímsko-katolíckej škole v 7. triede a aká to bola dobrá učiteľka, že z nej dobrota a láska žiarila!

Poslednej rozlúčky sa zúčastnili dcéra Magdaléna, syn František, vnučky, vnukovia i pravnukovia, švagriná Marína a Anna Hečková a ich deti, deti Magdalény Hlavatej a deti Martina Hečku z Oravy a príbuzní zo Suhej nad Parnou.

S úctou a vďakou na ňu spomínajú občania zo Suhej nad Parnou.

Nech odpočíva v pokoji.

J. G. s rodinou

Dušičkové zamyslenie

Keď sa prechádzame v novembri po cintoríne a vidíme tú krásu kvetov na hrobch našich zosnulých, blikotavé plamienky sviečok, akoby sa prihovárili za tých, čo ležia v hrobch.

Kde sú naši zosnulí? „Duše v nebi a očistci nás neopustili, sú tu po našom boku. Ale ostatne, prečo by nás opustili. Aby leteli k Bohu? Veď Boh je všade (teológ Chollet).

Keď teda budeme kráčať po našom cintoríne, budeme sa modliť za duše našich zosnulých, ak sa ešte musia očistiť od všetkého, čo za života spáchali a nestihli ofuťovať. Budeme sa modliť, aby ich očistcové muky boli skrátené a oni očistení mohli odísť k Otcovi. Duše v očistci si nemôžu pomáhať samé, ale my im môžeme pomáhať.

Ako uľahčiť ich utrpenia? Akú pomoc poskytnúť zosnulým? Koľko kvetov je na hrobch! Ale ak našim zosnulým dáme iba kvety a nie účinnú pomoc, je to málo. Čo teda? Darujme im kresťanské dary, modlitby, ruženic,

spoved', prijímanie, vzbudenie odporu k hriechu, krížová cesta, čítanie Božieho slova, utrpenie obetované Ježišovi, skutky telesného alebo duchovného milosrdenstva, sv. misie. Na nič sa nezabudne, čo sa vykoná pre tieto úbohé duše. I oni prosia za tých, čo im pomáhajú. Aké chudobné odišli mnohé duše zo života a tým olúpené o každú pomoc. Túto biedu si nikto nevie predstaviť. Nech neprejde ani jediný deň bez služby lásky pre trpiace duše v očistci. Bohato to vrátia. Prosia za nás ešte aj v nebi. Nezabudnú nikdy na žiadnu pomoc. (Boh sa prihovára k duši)

Najväčšou pomocníčkou duší v očistci je sama Matka Božia. Prosme ju vrúcne za duše v očistci a ona pomôže zase nám.

Naše skutky lásky? „Zabudnime na krivdy, odpustime zo srdca! Pokorme sa prví pred tými čo nás urazili. Poslúžme menej sympatickým osobám, obslúžme trpezlivo chorého. Odpovedzme láskavo na podráždené otázky. Je tu široké pole! Očistec je ťažký, ale naše nebo je na dosah.“

(s. Bernadeta - Celý rok so svätými)

M.H.

kaplánom i pánom farárom stretli na fare, kde nám hostitelia pripravili občerstvenie. Všetci, veselo i humorne naladení - pán farár je dobrý humorista - sme ešte niekoľko piesní zaspievali. Pri odchode sme sa spolu odfotili pri fare a rozlúčili. Cestou domov deti spievali piesne a pokoj v dušiach i radosť v srdciach doznieva dodnes.

M.K.

A odozva z Dvorníkov?

Milí moji rodáci

I keď už niekoľko rokov nežijem v rodnej obci, ešte vždy sa zaujímam o kultúrno-spoločenský život v Suchej nad Parnou. Nesmierne ma potešilo, keď sa nám v spolupráci so speváckym zborom "Laudate" podarilo zorganizovať ich vystúpenie v kostole môjho terajšieho bydliska, vo Dvorníkoch nad Váhom. Hneď prvé reakcie veriacich boli nad naše očakávania. Počas celej omše sa zvedavé hlávky dvornických detí otáčali za speváckym zborom. "Laudate" chytali za srdcia

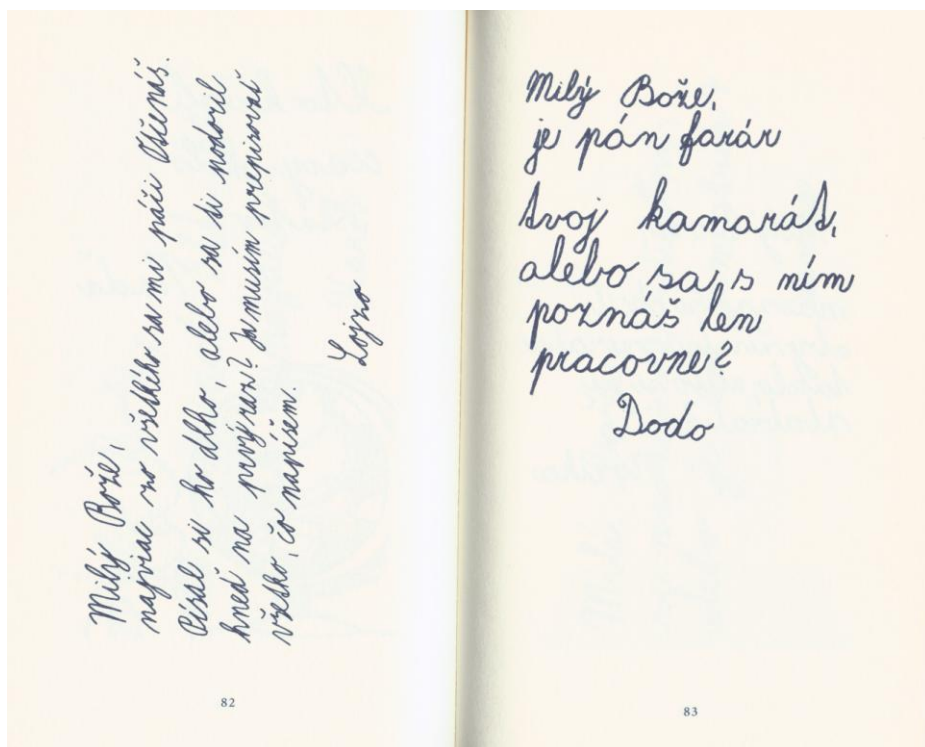
nielen deti, ale aj dospelých. Čistý hlások Lujzy Izakovičovej v piesni "Pane, zmiluj sa", nadchol všetkých veriacich. Zboristi, ohromili ste nás svojim repertoárom i výkonmi. Keď na záver omše zaznela rytmická pieseň "Haleluja šabalaba", takmer by roztancovali celý kostol. Ľuďom sa to páčilo. Boli ste úžasní!!!

Jaroslava Martišová - Galgóciová

Milé deti

Znovu vám prinášam ukážku z krásnej knižky „Deti píšu Bohu“ z vydavateľstva Knižná dielňa Timotej, ktorú pre vás preložili Marián Andričík a Markéta Urdová. Knižočka je krásnym zamyslením nielen pre deti. Poproste rodičov, možno vám ju kúpia. Čo si myslíte vy? Je pán farár Boží kamarát? Podľa mňa je. Keby som si ja mal vybrať kamaráta, tak by som si vybral niekoho kto je múdry, dobrý, verný - no jednoducho Boží. Čo sa týka modlitby Otčenáš - to je úžasná modlitba. Zahŕňa v sebe všetko čo človek potrebuje - láskavého a spravodlivého Otca, kráľovstvo Lásky a Pokoja, vďaku i prosbu za chlieb, odpustenie, priateľstvo, zbavenie sa zla, bezpečie v Božom náručí. Čo vy na to? Bozkáva vás váš

Mravček Zvedavček

Okamih detí

Ako môžu rodičia svoje dieťa pripraviť duchovne? Dobre organizované duchovné vzdelávanie a rôzne aktivity zamerané týmto smerom sú nesmierne dôležité, a predsa, nič neovplyvní dieťa tak ako domov a to, čo tam vidí. Rodičia sa musia na duchovnom raste dieťaťa podieľať aktívne. Nemôžu si dovoliť prenechať to ostatným, dokonca ani tým najlepším pracovníkom s mládežou.

1. Rodičia musia u detí vzbudiť záujem o duchovné veci. Nestačí len jednoducho zoznámiť sa s duchovnými skutočnosťami, je tiež treba zaradiť ich vždy do každodenného života a do praxe. A to nie je jednoduché. Nie je ťažké odovzdať mladým ľuďom základné biblické skutočnosti, ale už je ťažšie dosiahnuť, aby pochopili, aký význam majú rôzne biblické postavy a princípy pre nich osobne. Toto sa rodičom podarí len vtedy, ak budú ochotní aj niečo obetovať a sami sa v tejto problematike vyznajú.

2. Rodičia musia o svojich duchovných skúsenostiach rozprávať. Znalosť biblických skutočností získaných v cirkvi, v spoločenstve či doma je pre duchovný rast mladého človeka len surovinou. Mladý človek sa musí naučiť tieto vedomosti efektívne a presne využívať, aby z neho mohol vyrásť duchovne zrelý človek. Na to, aby to dokázal, potrebuje skúsenosť každodenného chodenia s Bohom a tiež sa musí učiť spoliehať sa priamo na Boha.

Najlepší spôsob, ako dospievajúcemu v tejto oblasti pomôcť, je deliť sa s ním o vlastné skúsenosti. Keď dieťa dozrieva, mali by sa s ním rodičia stále viac a viac deliť o to, ako majú Boha radi, ako prežívajú jeho prítomnosť, ako hľadajú jeho vedenie a pomoc, ako mu ďakujú za lásku, za starostlivosť, za dary i za odpovede na modlitby. Je veľmi potrebné vzájomne si odovzdávať skúsenosti.

Staré príslovie, že „skúsenosť je ten najlepší učiteľ“, obsahuje hlbokú pravdu. Dospievajúce dieťa sa má naučiť, ako Boh vyplní všetky ľudské potreby, aj tie, ktoré sa týkajú rodiny, vrátane finančných záležitostí. Dieťa musí vedieť, za čo sa jeho rodičia modlia. Má tiež vedieť, kedy sa modlia za potreby iných. Pokiaľ je to vhodné, malo by poznať problémy, za ktoré prosia rodičia o pomoc.

3. Rodičia by mali byť príkladom v odpúšťaní. Mladý človek sa musí na príklade naučiť, ako odpúšťať a hľadať odpustenie, či už u Boha alebo u ľudí. Toto rodičia dosiahnu tak, ak budú sami odpúšťať. Keď sami urobia chybu, ktorá ich dieťa zabolí, priznajú ju, ospravedlnia sa a poprosia o odpustenie.

Dnes má veľa ľudí problém s vinou. Nie sú schopní odpustiť a nie sú schopní prijať odpustenie. Človeku, ktorý mal to šťastie, že sa naučil odpúšťať tým, ktorí mu ubližujú, a rovnako tak dokáže poprosiť o odpustenie, naznačuje mentálne zdravie.

Prevzaté z knihy: R.SMAHEL: *Domov prožiť, domov vytvárať*, Olomouc 1995

III. prehliadka speváckych seniorských súborov v Suchej nad Parnou

V KD v Suchej nad Parnou sa dňa 11.10.2003 v rámci osláv 10. výročia založenia Okresnej organizácie JDS v Trnave konala „Prehliadka speváckych súborov seniorov.“ Zúčastnilo sa na nej 7 súborov so 178 účinkujúcimi. Po príhovoroch starostu obce Ľudovíta Štefánka a predsedu Okresnej organizácie JDS

v Trnave Jozefa Štefánka, úvod podujatia patrilo domácejmu Suchovskému speváckemu zboru, v podaní ktorého si prítomní vypočuli sakrálnu pieseň pod vedením dlhoročného dirigenta miestnych zborov Zefirína Hečku. Premierovou skladbou bolo Jubilate, Amen - Hádena Kjerulfa. Ako zahraničný hosť vystúpil juhomoravský ženský zbor Vera

z Breclavy - Poštornej. Kvalitné bolo aj vystúpenie Speváckeho zboru MO Matice slovenskej v Senici.

Ostatné súbory boli už s harmonikovým doprovodom, ktoré spievali ľudové piesne zo svojho regiónu. Prehliadka vyvrcholila spoločným podaním Suchoňovej skladby „Aká si mi krásna...“ Účastníkom boli odovzdané pamätné listy ako i starostovi Ľ. Štefánkovi, ktorý bol zodpovedným a pohostinným spoluorganizátorom. Bolo to

jedno prvotriedne podujatie, ktoré dominovala kvalita domáceho speváckeho zboru.

Celé podujatie ukázalo, že členovia týchto zborov a skupín majú síce postriebrené vlasy, ale pozlátené srdcia. Bol to deň, na ktorý budeme dlho spomínať.

Kornel Král'

Svätý Martin tourský a jeho atribúty

I keď tu nemožno uviesť obsiahlejší životopis patróna farnosti - biskupa sv. Martina z Tours - aspoň niekoľkými slovami naznačíme niečo z jeho života a jeho atribúty.

Sv. Martin sa narodil okolo roku 316 v panónskej Sabarii (dnes Szombathely, Maďarsko), ako syn rímskeho dôstojníka. Keď bol otec preložený do talianskej Pávie, syn Martin tam získal základy vzdelania. Chcel študovať ďalej, ale otec ho nanútil do vojenskej služby. Mal len 15 rokov. Ale v Pávii sa dal medzi kresťanov-katechumenov.

Vojak Martin slúžil v galskom Amiensu (Francúzsko). Keď raz v zime v noci kontroloval strážu, uvidel žobrajúceho. Nemal pri sebe peniaze, preto rozťal svoj vojenský plášť

a polovicou zakryl žobráka. V nasledujúcu noc sa mu vo sne zjavil Ježiš, prikrytý polovicou jeho plášťa.

Asi 22-ročný prijal sv. krst a chcel sa zasvätiť službe Bohu. Nemohol však opustiť rímske vojsko, v ktorom postupne dosiahol hodnosť vyššieho dôstojníka. V r. 354 sa zúčastnil na ťažení proti Germánom. Vtedy Martin žiadal o uvoľnenie zo služby v armáde. Ale jeho nadradený ho obvinil zo zbabelosti. Martin na to odvetil, že dokáže opak a pôjde na čelo vojenského oddielu s krížom v rukách. Nedošlo k boju, lebo Germáni prosili o mier. Tu už kresťania videli Boží zásah. Martin opustil armádu a odišiel k biskupovi sv. Hilárovei, odtiaľ onedlho do Panónie, kde získal matku pre kresťanstvo. Ale napádaný ariánmi odišiel do Milána, kde žil ako pustovník, až ho ariáni vyhнали z mesta. V r. 360 ho biskup sv. Hilár vysvätil za diakona a kňaza. Martin založil kláštor v Ligone. Už tu začali viaceré divotvorné javy počas evanjelizácie kraja, medzi najchudobnejšími. Po smrti tourského biskupa bol zvolený za

biskupa. Napokon sa podrobil a voľbu prijal.

Ako biskup veľmi zveľaďoval celý kraj. Hlbokou vierou a láskou zachránil mnohých od popravy i väzenia. Svojim sociálnym cítením si získal najmä jednoduchý ľud.

Zomrel 8. novembra 397 (pochovaný 11. novembra) pri návšteve fary v Candes. Onedlho nad hrobom bol postavený chrám.

Sv. Martin tourský patril medzi prvých vyznavačov - svätcov. Na Slovensku je jeho úcta rozšírená, čomu nasvedčuje aj veľa jemu zasvätených kostolov (katedrála v Spišskej Kapitule, konkatedrála v Bratislave, atď.).

Sv. Martin z Tours je patrónom vojakov, jazdcov, ale aj žobrákov. Zobrazuje sa ako dôstojník na koni so žobrákom, ktorému podáva časť plášťa: aj ako biskup s berlou, ale s pohárom. Niekedy je pri jeho nohách hus - podľa legendy (svätec nechcel prijať biskupskú hodnosť a schoval sa medzi husi, ktoré ho gáganím vyzradili).

Hadrián Radváni

Večné sľuby

Vďaka

Rada využívam možnosť napísať do Duchovných Ozvien, aby som sa mohla aspoň pár riadkami poďakovať všetkým farníkom zo Suchej a okolia, ktorí obetovali svoj čas a námahu a v nedeľu 31. augusta prišli prežiť so mnou veľkú radosť z VEČNÉHO zasvätenia sa Ježišovi Kristovi.

Ešte raz ďakujem dôstojnému pánu farárovi, ktorý nám umožnil aby táto slávnosť mohla byť vo farskom kostole sv. Martina. Ďakujem tým, čo s námahou upratovali a vyzdobili kostol, i tým ktorí pomáhali u nás v kláštore. Všetkým Vám patrí moja vďaka a uisťujem Vás o svojej modlitbe.

Kto som

Hovorí sa, že s jedlom rastie chuť - ja si to upravím na: s odvahou rastie chuť, a tak by som napísala ešte niekoľko slov o sebe, o sľuboch a o našej reholi.

Volám sa Anna Kissová, mám 34 rokov, pochádzam z Košíc. Svoje rehoľné začiatky som mala v Košiciach, kde ma prijali sr. uršulínky za kandidátku. V deň obliečky (to je zároveň aj vstup do noviciátu) som dostala reh. meno sestra Mária Anna a k tomu modrý habit, na hlavu biely závoj a na krk medailón našej zakladateľky sv. Angely. Noviciát som mala v Trnave. Po jeho uplynutí som zložila svoje prvé - dočasné sľuby čistoty, chudoby a poslušnosti na 3 roky a potom som ich obnovovala ešte na 2 roky. Po zložení prvých sľubov ako mladá sestra juniorka vymenila som biely závoj za modrý a medailón sv. Angely nahradil kríž.

Do Suchej nad Parnou som prišla pred 3 rokmi. Tu pracujem v charite u našich starších sestier ako skladníčka, no a podľa svojich síl pomáhám tam, kde je to potrebné.

(pokračovanie v budúcom čísle)

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na november

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

v. omše v nedeľu a vo sviatok

1. novembra – Všetkých svätých

Zvončín 9.00 Suchá 10.30

2. novembra – 31. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

7. novembra – 1. piatok v mesiaci

Suchá 18.00

9. novembra – 32. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Vo farskom kostole odpustová slávnosť sv. Martina - hody

11. novembra – slávnosť sv. Martina z Tours, biskupa,

patróna nášho farského kostola a farnosti

Suchá 18.00

13. novembra – začiatok novény k Panne Márii Trnavskej

počas novény budú cez týždeň sv. omše len v Suhej 7.30

16. novembra – 33. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

21. novembra – záver novény k Panne Márii Trnavskej

23. novembra – Slávnosť Krista Kráľa

34. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

30. novembra – 1. Adventná nedeľa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

Október v našej farnosti:

Zosnulí:

+ 25. 9., Pavol Purgí, Košolná, 67.r.

+ 9.10., Viliam Čillag, Suchá, 50.r.

+ 19.10., Michal Dobrotka Suchá, 84.r.

Pokrstení:

* 9.10.2003, Sára Teplanská, Suchá

Sviatosť manželstva uzavreli:

11.10., Marek Cíсар a Iveta Krupanská

NOVEMBER 2003

Cezročné obdobie

So 1 Všetkých svätých

Ne 2 31. Nedeľa v Cezročnom období

Po 3 Martin de Pomes, rehoľník

Ut 4 Karol Borromeo, biskup

Št 5 Imrich

Št 6 Leonard, pustovník

Pi 7 Engelbert, mučeník

So 8 Bohumír, biskup

Ne 9 32. Nedeľa v Cezročnom období

Po 10 Lev Veľký, pápež, učiteľ Cirkvi

Ut 11 Martin z Tours, biskup

Št 12 Jozafát, biskup, mučeník

Št 13 Stanislav Kostka

Pi 14 Irma

So 15 Albert Veľký, biskup, učiteľ Cirkvi

Ne 16 33. Nedeľa v Cezročnom období

Po 17 Alžbeta Uhorská

Ut 18 Výročie posv.bazilik sv. Petra a Pavla, apoštolov

Št 19 Mechtilda

Št 20 Félix z Valois, vyznávač

Pi 21 Obetovanie Panny Márie

So 22 Cecília, panna, mučeníčka

Ne 23 34. nedeľa v Cezr. obd.- Kristus Kráľ

Po 24 Andrej Dung-Lak a spoločníci, mučeníci

Ut 25 Katarína Alexandrijská, panna, mučeníčka

Št 26 Silvester Guzzolini, opát

Št 27 Virgil

Pi 28 Rúfus

So 29 Saturnín, biskup

Ne 30 1. Adventná nedeľa

Výročia,

významné cirkevné akcie

4.11.

blahorečenie mučeníka biskupa
Pavla Petra Gojdiča a rehoľného kňaza
Metoda Dominika Trčku (2001)

8.11.

výročie smrti Mons. Jána Pásztor,
diecézneho biskupa (1988), Nitra

13.11.

výročie smrti Mons. Júliusa Gábriša,
arcibiskup, apoštolský administrátor (1987),
Bratislava - Trnava

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá
nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033/558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa
3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok